

ОБАВЕШТЕЊЕ ПОСЛАНИКА МУХАММЕДА О ОНОМЕ ШТО ЈЕ БИЛО НЕПОЗНАТО

إخبار النبي - صلى الله عليه وسلم - بالغيب

<Српски - Serbian - صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري

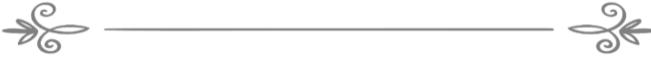
Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

Обавештење посланика Мухаммеда о ономе што је било непознато

У доказе о истинитости Мухаммедовог, нека су Божији благослов и мир над њим, посланства убраја се и његово обавештавање о ономе што је тада још увек било непознато (ар. ел-гајб), свеједно да ли се радило о ономе што тек треба да се деси у будућности, ономе што се десило у прошлости или о садашњости.

Рецимо, известио је о отпадништву из вере које ће да се деси након његове смрти у време Ебу Бекрове владавине, Бог био задовољан њим, о смутњама у Алијином, Бог био задовољан њим, времену, о томе да ће тројица владара, Омер, Осман и Алија, Бог био задовољан њима, да погину као шехиди (борци на Божијем путу) и да ће да буду освојени Константинопољ, Хира, Египат, Персија, Византија и Јерусалим.

Обавестио је о Увејсу ел-Карнију и о појави бројних фракција, попут хариџија и кадерија. Многе другове обрадовао је Рајем, па су умрли са правим веровањем (иманом). За многе људе казао је да ће да буду становници Пакла, па су они умрли као неверници. Такође, обавестио је о многим малим предзнацима Судњег дана који су се обистинили.

Сва наведена обавештења обистинила су се тек након његове смрти, а то није могло да се зна без објаве.

Такође, обавештења о непознатим догађајима јесу и његова обавештења о ономе што се догодило у прошлости.

У том смислу обавестио нас је о древним народима, о веровесницима и о Израелћанима. О веровесницима који су живели пре њега говорио је са толико детаљним информацијама које се нису могле наћи у књизи. Говорио је о бројним догађајима који су се десили Израелћанима а које су и Тора и Јеванђеље потврдили. Све ове непознате вести из прошлости нису имале неки свој увод на основу чега би оне могле да се знају! Па и поред тога, о њима нас је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, обавестио управо онако како су се и десиле.

Можда ће неко да каже: „Он је добро ишчитао историју!" Ми кажемо да он уопште није знао ни да чита нити да пише, а чак и ако бисмо ту констатацију прихватили, како онда да протумачимо његово обавештавање о непознатим догађајима из његове садашњости? Рецимо, док је био у Медини другове је обавестио о бици на Му'ти која се десила у близини Шама!

Од Енеса, Бог био задовољан њиме, преноси се да је **Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, обавестио људе о смрти Зејда, Цафера и Ибн Реввахе, пре него што им је дошла вест о томе.**

Док су му очи сузиле, говорио је: „Зејд је узео бајрак, па је погинуо, затим га је узео Цафер, па је погинуо, онда га је узео Ибн Ревваха, па је и он погинуо. Бог им је дао победу тек када је бајрак преузела Божија Сабља (тј. Халид ибн Ел-Велид)!“ (Бележи Ел-Бухари, 3757)

Његово, мир над њим, обавештење о коначници неких дешавања још на њиховим самим почецима

Можда ће неки људи да негирају претходни аргумент (обавештење о ономе што је било непознато) сматрајући да то може да се наслути спознајом повода будућих догађања, или на основу проницљивости о познавању космичких правила, или на основу читања историјских догађаја, или тајновитих и скривених информација, или на основу претпоставки и интуиција, или потпомагањем џиннима¹ који су га, евентуално, обавестили о ономе што до тада није било познато.

Ја кажем да је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, обавестио о многим догађајима пре него што су се они уопште и десили, па чак у тренуцима када су они почели да се дешавају иако ни то обичан човек није у стању да учини.

¹ Џинни су духовна бића која су првобитно, за разлику од човека који је створен од земље, створени од ватре. Они припадају невидљивом свету и човек их не може видети. Они се попут људи разликују, има их добрих и лоших, једу, пију, имају породице, и бирају између пута добра и пута зла. Иблис или Шејтан (Сотона или Ђаво), Бог га проклео, је од џинна.

Између нас и непознате ствари налази се застор који никако другачије не може да се отклони осим посредством објаве са неба. Да, тачно је да неко може да предвиди и наслути будућност на основу повода и доказа којима може да утиче на откривање застора будућних догађања. Уосталом, тиме се користе политички и економски аналитичари, и други. Међутим, често се такве анализе покажу нетачним, а оне које се испоставе тачним, десиле су се на основу неких увода који су се претходно догодили. На пример, ако човек наиђе поред старе и рушевне куће, па каже: „Чувајте се ове куће, она ће убрзо да се сруши!" У овој ситуацији рећи ћемо да ће његове речи пре или касније да се обистине јер их је изрекао на основу познавања реалних повода који узрокују дотични догађај. Међутим, ако би он наишао поред нове и чврсте куће која је саграђена на основу савремене технологије под надзором одличних и искусних инжињера и стручњака, па ако би рекао: „Чувајте се ове куће, она ће убрзо да се сруши!" Тада бисмо казали да он говори неистине и глупости које не приличе паметном човеку.

Управо због ове чињенице констатујемо да нико није у стању да зна шта ће то да се догоди у будућности ако претходно није познавао одређене знаке, поводе и околности. Штавише, није у могућности да зна шта ће да се догоди након неколико тренутака:

„Реци: 'Нико, осим Аллаха², ни на небу ни на Земљи, не зна што ће се догодити; и они не знају када ће оживљени бити.'“ (Кур'ан, Мрави, 65)

Узмимо за пример ситуацију да је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, којим случајем победио Арапе, па да је, након тога, људе обрадовао рекавши им да ће, након њих, да победи и странце. Сигурно бисмо рекли да је те речи казао на основу повода овом наговештају, односно претходној победи над Арапима. Међутим, оно што је посебно занимљиво јесте чињеница да је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, знао људе да обрадује завршницом неких догађаја, и то у толико деликатним ситуацијама које су заиста биле далеко од свих евентуалних претпоставки.

Преноси се од Хаббаба ибн Ел-Еррета да је рекао:

„Пожалили смо се Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, док је он био у хладу Кабе, са огртачем под главом, рекавши:

² Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

'Божији Посланиче, зар нећеш да се молиш Аллаху за нас?' Он рече: 'Знајте да је међу народима пре вас било људи којима би ископали рупу у земљи, затим би их ставили у њу и донели би пилу којом би располутили њихову главу или би им железним бодљама месо и кожу од костију кидали, али све то их не би натерало да оставе своју веру. Аллах ће да употпуни ову веру, па ће коњаник да путује од Сан'е до Хадрамефта, не бојећи се никога другог мимо Аллага и вука за своје овце. Међутим, ви пожурујете!!'" (Бележи Ел-Бухари, 6943)

Дакле, десет година Мухаммедове, мир над њим, мисије у Мекки протекло је у неприхватању његовог народа да саслушају Кур'ан³ који му је објављиван. Забрањивали су и другим људима да га чују, а ону малобројну скупину људи која му је поверовала, злостављали су разним методама. Након тога, њега и његову фамилију су у једном мекканском кланцу ставили у општу изолацију и бојкот. То је трајало једно извесно време да би, након тога, направили прво тајни, а затим и јавни договор да ће да га ликвидирају. Па, да ли би човек у овако мрклој и тамној ноћи, која је потрајала скоро десет бурних година, могао да примети и трачак наде, па ма колико он био незнатан, да ће да дочека свануће своје зоре

³ Кур'ан је арапска реч која је изведена из глагола читати. У термилошком значењу Кур'ан је Божији говор објављен последњем Божијем посланику, Мухаммеду, мир над њим, на арапском језику преко анђела Џибрила (Гаврила), записан је у збиркама, његово читање представља богослужење, а његови изрази и значења су наднаравни. Кур'ан је последња Божија објава и упута целом човечанству.

без претходне гласне дозволе и обзнане од стране силника? Уколико би неки реформатор, у оваквој констелацији прилика, чак и осетио светло наде због оптимизма и природе мисије коју обавља, а не гледајући у след свих претходних бурних догађаја који су се издешавали, па зар би та његова нада могла толико да се разваја да коначно прерасте у његово непорециво убеђење? Замисли да се његова нада толико повећала због успеха његове мисије којој се лично посветио за време свога живота, ко је могао да му гарантује да ће она да опстане и да буде заштићена услед најезде искушења које носи будућност? Како је уопште могао да има такво убеђење ако је знао да време доноси разне догађаје који могу да угрозе јачину тог убеђења. Колико се само пута дешавало да реформатори узвикну и прокламују пароле које ветар бесповратно однесе у заборав? Колико је само градова основано у људској историји, па су нестали и данас се њихови остаци проучавају? Колико је само веровесника убијено, а колико је тек књига загубљено, измењено или начето зубом времена? Да ли је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, био од оних који из страха од реалности живе у илузијама? Пре свог посланства он, заиста, није могао ни да помисли на то да би могао да постане веровесник коме ће да долази објава:

„Ти ниси очекивао да ће ти Књига бити објављена, али, она ти је објављена као милост Господара твога; зато никако не буди неверницима саучесник!“ (Кур'ан, Казивање, 86)

Нити је могао да гарантује да ће, након свог посланства, објава уопште да буде и сачувана:

„А да хоћемо, Ми бисмо учинили да ишчезне оно што смо ти објавили, и ти, после, не би никога нашао ко би ти против Нас помогао. Али, Господар твој је теби милостив и Његова доброта према теби заиста је велика.“ (Кур'ан, Ноћно путовање, 86-87)

Дакле, неоспорно је морао да постоји онај ко ће да се стара да она буде сачувана, али ко је тај који је могао да дадне такву гаранцију која ће да вреди и за сва превртљива времена која обилују бројним изненађењима?! Могао је то да буде искључиво Господар времена у чијој су руци узде свих светских догађања, који је одредио њихов почетак и крај, који има детаљно знање о њиховом редоследу и интензитету. Да није Божије доброте и милости, која је обећана у претходном одломку, Кур'ан не би опстао у јеку жестоких ратова који су вођени и који се још увек, са времена на време, против њега воде. Питај историју колико се пута до сада дешавало да време ради против муслиманских земаља? Колико пута су злобници владали муслиманима које су немилосрдно убијали и присиљавали на неверство? Палили су њихове књиге, рушили су џамије и чинили су такве ствари које су биле сасвим довољне да се због њих изгуби читав Кур'ан, или пак његов део, као што се то дешавало са објавама пре њега. Међутим, „Брижљива рука“ га је заштитила па је, високо уздигнутог бајрака, одолео у средишту свих олујних дешавања. Сачувао

је све своје одломке и све прописе! Ако желиш, питај и све дневне информативне новине, колике гомиле злата и сребра се сваке године троше како би се Кур'ан уклонио и како би се људи, разним методама завођења: лажима, измишљотинама и потворама, удаљили од ислама! И поред тога нису тријумфовали, као што то Узвишени каже:

„Они који не верују троше имања своја да би од Божијег пута одвраћали. Они ће их, сигурно, утрошити, затим ће, због тога, жалити и на крају ће побеђени бити. А они који не буду веровали - у Цехеннем (Пакао) ће бити потерани.“ (Кур'ан, Ел-Енфал, 36)

То је због тога што га од нестанка штити исти Онај који од нестанка штити небеса и Земљу, јер:

„Он је послао Посланика Свога са упутством и правом вером да би је издигао изнад осталих вера, макар не било по вољи мушрицима⁴.“ (Кур'ан, Покајање, 33)

Бог ће да учини да Његова одредба буде спроведена и употпуниће светло Своје па ће да победи! И остаће победоносно, и неће моћи да му

⁴ Ширк у језичком смислу значи *приписивање, изједначавање и упоређивање*. У термилошком смислу ширк представља обожавање неког другог мимо Бога преписујући му оно што је својствено само Богу. Ширк се због тога назива и многобоштвом, и то је највећи грех који води вечно у Пакао и којег Узвишени Бог неће опростити осим ако се човек пре смрти не покаје. Ширк је супротан монотеизму и поништава сва добра дела. Примери великог ширка су: сматрање да Бог има сина, упућивање молитве неком другом мимо Богу, заветовање у нечије друго име мимо Божијег итд. Особа која чини ширк назива се мушриком.

наштети онај ко му се супротстави, све док Бог Своју одлуку не донесе!"⁵

Слично овом се десило приликом Хиџре (пресељења из Мекке у Медину) када је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, био прогањан од стране Курејшија. Са њим је био само један човек, а сви они су га помно тражили како би га убили и тако освојили вредну награду. У таквој ситуацији он је казао Сураки:

„Шта мислиш о томе да (на главу) ставиш краљевску круну Кисре?“

Тако се и обистинило, он ју је ставио у време вође правоверних Ел-Фарука, Омера ибн Ел-Хаттаба, Бог био задовољан њима.

Када је Кисрин изасланик дошао Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, како би му запретио, Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, му је рекао: „Мој Господар је убио вашег господара!“ Када су испитали за ову вест, уверили су се да је Кисра умро у том истом дану.

Овакви догађаји нису имали своје поводе који би могли да их наговесте, нити су, пре тога могли да буду записани у некој књизи. Радило се о посланству!

Одломак из књиге **„Непорециви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“**, аутора др. Абдул-Мухсина бин Зебна ел-Мутајриа

⁵„Ен-Небе'ул-азим“, 38-47.

